

Til Forhandling sættes derefter den *Undervisningsministeren* vedrørende Indstilling, nemlig Indstilling Nr. 6 af *Udvalget*, Betænkningens Nr. 40.

Ordføreren (Søren Svendsen): I dette Andragende søger „Naturhistorisk Forening for Jylland“ om et aarligt Statstilskud paa 1 500 Kr. for at kunne fortsætte Udgivelsen af det naturhistoriske Tidsskrift „Flora og Fauna“. Det ejes og udgives af den nævnte Forening, uddeles til dens Medlemmer og er tillig Medlemstidsskrift for „Naturhistorisk Forening for Lolland-Falster“, „Naturhistorisk Forening for Sjælland“ og den tilsvarende Forening paa Fyn. Det udsendes i et Antal af 450 Eksemplarer fem Gange aarligt og virker for Udbredelse af Interessen for dansk Dyre- og Planterverden blandt Befolkningen. Paa Grund af de umaadelig høje Priser paa Tryksager kan Foreningen ikke mere bestride Udgifterne ved Udgivelsen af dette Tidsskrift. Hvis den skal fortsætte sit Arbejde og Tidsskriftet vedblivende skal kunne uddeles, maa den nødvendigvis have et Statstilskud. Udvalget foreslaar, at Andragendet henvises til Undervisningsministerens Overvejelse, hvilket jeg herved skal anbefale.

Undervisningsministeren (Appel): Saa vidt mig bekendt er der en bestemt Grund til, at dette Forslag ikke allerede blev optaget paa Finanslovsforslaget sidste Aar. Grunden er vist den, at Konsistorium, hvis Betænkning blev æsket, afgav den saa sent, at den daværende Minister ikke fandt Grund til at tage Forslaget med paa Finanslovsforslaget. I Anledning af Udvalgets Forslag om Henvisning til Ministeriet skal jeg oplyse, at Ministeriet er sindet at optage en saadan Bevilling paa næste Aars Budget.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling Nr. 6 af Udvalget

vedtoges enstemmigt med 83 Stemmer.

Til Forhandling sættes derefter de *Ministerens for offentlige Arbejder* vedrørende Indstillinger, nemlig Indstillingerne Nr. 1, 4, 5, 7, 8 og 10 af Udvalget, Betænkningens Nr. 24, 29, 35, 42, 43 og 45.

Ordføreren (Søren Svendsen): Udvalget foreslaar i alt 6 Andragender henvist til Ministeren for offentlige Arbejder.

Det første af disse Andragender, Betænkningens Nr. 24, ikke 25, som der staar, er fra Flauenskjold og Omegns Borger- og Haandværkerforening om, at Posthuset i Flauenskjold ikke flyttes til Dybvad. Det er i Almindelighed saa, at hvor Jernbaner bevirker en stærk Udvikling, søger man at flytte Posthusene hen i Nærheden af Stationerne, da der herved spares en Del Penge ved den kortere Transport af Postsagerne fra Jernbanen til Posthuset. Saaledes har det da ogsaa været paatænkt at flytte Posthuset i Flauenskjold til Dybvad, og det er Beboerne i Flauenskjold meget betænkkelige ved. De vil meget gerne beholde Posthuset, da de mener, det vil blive til stor Ulempe for Byen at miste det; Byen har lidt et stærkt Tab ved Anlægget af Nørresundby—Frederikshavn-Jernbanen, idet Dybvad har taget en Del af Flauenskjolds Opland. Til yderligere Støtte for Andragendet fremhæves, at Flauenskjold regnes for at ville blive en af de bedste og største Stationer paa den projekterede Jernbane Brønderslev—Ørsø. Til den Tid vil der naturligvis blive Poststation i Flauenskjold, og man ønsker derfor meget ikke at foregribe denne Situation. Udvalget har været enigt om at foreslaa Andragendet henvist til Ministeren for offentlige Arbejder, og jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale det.

Det næste Andragende, Udvalget har foreslaaet at henviser til Ministeren for offentlige Arbejder, er fra Kroejer Jens Lassen Kristensen af Nymindegab. Denne Mand er en gammel Bekendt, som den høje Rigsdag har beskæftiget sig med tidligere. Hans Sag har staaet paa siden 1916—17, idet Gødelen-Kanalen, som blev aabnet i 1915, tilføjede hans Eng alvorlig Skade. En Besigtigelses- og Ekspropriationskommission tilbød Andrageren 1 000 Kr. i Erstatning, som han imidlertid afslog. Han lod derefter ad retslig Vej foretage en Syns- og Skønsforretning, der fastslog en Erstatning paa 10 710 Kr., men denne Sum vilde Ministeriet ikke gaa ind paa at betale. Han indstævnedes da Ministeriet for Retten, og Hof- og Stadsretten tilkendte ham en Erstatning paa 2 600 Kr. for blivende Ulemper, men intet for Odelæggelse af Engen. Ministeriet appellerede denne Dom til Højesteret, og Højesteret kom til det Resultat, at Andrageren overhovedet ikke havde retsligt Krav paa nogen som helst Erstatning. Andrageren mener imidlertid at kunne læse ud af Præmisserne til Højesteretsdommen en vis Sympati for, at der fra Lovgivningsmagtens Side uden Retspligt ydes ham Erstatning, og han an søger derfor nu paa ny om, at der maa blive